

[Kyed.]

som de fire store Partier jo dog er, bliver enigt om en Ændring i dette Forslag, kan selvfølgelig Ændringen finde Sted. Jeg vil derfor gerne rette den Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Thomsen gjorde sig skyldig i, og tilbagevise det Angreb, der dermed blev rettet paa Rigsdagen.

Hvad angaar Rugprisen, spurgte Landbrugsministeren mig, hvorledes jeg vilde faa mine Folk med til en højere Pris, end Lovforslaget angiver. Det synes jeg jeg har givet Udtryk for. Mit Parti har ønsket en Rugpris paa 12 Kr., som det Gang paa Gang er blevet fremhævet i Kommissionen, men Gang paa Gang er det blevet afslaaet af Flertalspartierne og Landbrugsministeren. Beviset for, at vi kan gennemføre vort Krav med Hensyn til de højere Priser, er udtrykt gennem det Lovforslag, der blev vedtaget af Flertalspartierne i Landstinget, Konservative og Venstre, den 10. Maj d. A. Derfor vil jeg sige til Landbrugsministeren, at hvis hans Partier i Udvalget vil foreslaa 12 Kr. for Rug, skal jeg garantere for hele mit Partis Tilslutning dertil. Bedre Bevis kan jeg ikke give, højtærede Minister (*Landbrugsministeren* [Bording]: Det gør vi ikke!). Nej, men dér kom den rette Oplysning, noget andet end Angrebet paa Partiet Venstre og Tvivlen om, at vi var parat til en saadan Forhøjelse.

Videre siger Ministeren, at de 2 Milioner til social Forsorg, havde jeg sagt, vilde vi ikke være med til, for vi vilde ikke sammenblande social Forsorg og en Kornordning, men, siger Ministeren, vi vil dog sammenblande social Forsorg og en Smørordning. Ja, men der er jo himmelvid Forskel paa de to Ting, idet vi nemlig i Smørordningen har medtaget en Margarineafgift, en Afgift paa et Produkt, som Landbruget ikke har noget med at gøre, og derfor sagde vi, at af de saaledes indkomne Penge, som ikke stammer fra Landbrugsprodukter, maa der afsættes 5 Mill. Kr. til billig Margarine til den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det vilde altsaa ikke være fra Landbrugets Produktion, Pengene hertil toges, medens Ministeren mener, at her er Tale om, at man skulde skaffe billigere Brød paa Bekostning af Rugproducenterne i Jyllands fattigste Egne og paa Bekostning af en formindsket Kornkasse for de mindre Landbrug her i Landet, til Trods for at Lønningerne i dette Land er fastlagt paa Grundlag af Prsniveauet i 1929, hvor Brødpriserne var meget højere oppe end i Dag, i hvert Tilfælde var Rug- og Hvedepriserne højere.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen var jo inde paa mange Ting, men sluttede med at stille en Dagsorden. Nu har Formanden for mit Parti givet Udtryk for, hvorfor mit Parti ikke kan stemme for en saadan Dagsorden. For jeg giver Statsministeren Ret i, at naar de fire store Partier slutter en Overenskomst, kan vi selvfølgelig ikke være med til at gøre Forsøg paa at vælte denne Overenskomst ved gennem en Dagsorden at faa Lovforslaget til at bortfalde. Det er nu en Sag for sig, men ser vi paa selve Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Thomsen har stillet, saa fremgaar det af den, at man for Landbruget kræver økonomisk Ligeret med andre Erhverv. Ja, det er jo det Krav, Venstre har stillet Gang paa Gang gennem alle Kriseaarene. Men, siger det ærede Medlem, saa ønsker man — og det fremgaar af de øvrige Punkter i Dagsordenen —, at Staten skal garantere Produktionsprisen paa alle Landbrugets Hovedprodukter. Ja, men hvis Kravet om Ligestilling Erhvervene imellem skal gennemføres, og det mener vi det skal, saa maa Konsekvensen heraf blive, hvis det sidste af Dagsordenen fastholdes, at Staten saa ogsaa maa garantere Produktionsprisen for alle andre Erhvervs Frembringelser. For hvis man ikke gør det, er vi igen ude i dette, at Landbruget ikke ligestilles med andre Erhverv. Jeg synes, der her kommer en Selvmodsigtelse frem.

Slutningen af Dagsordenen giver under Punkt c. Udtryk for; at man ønsker Landbruget sikret mod Indførsel af Dumpingkorn. Ja, det er jo det, vi her i Dag behandler et Lovforslag om, men, siger det ærede Medlem Hr. Thomsen, han vil ikke stemme for dette Forslag, fordi der ikke er fremsat en samlet Plan for Landbrugets forskellige Produktionsgrene. Hvis vi nu stillede os paa samme Standpunkt, saa blev der jo ikke det Værn, som man fra den Side ogsaa ønsker, mod Indførsel af Dumping-Korn. Vi fra Venstre har nemlig Gang paa Gang krævet en samlet Plan. Det har vi gjort i Landbokommissionen, det har vi ogsaa gjort andre Steder, og vi har gjort det saa sent som den 26. Juli 1934, hvilket vil fremgaa af den Betænkning, som da blev afgivet vedrørende Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold. Deri opstiller man fra Venstres Side følgende Krav: De prishævende Foranstaltninger paa Hjemmemarkedet videreføres, saaledes at i hvert Fald Produktionsomkostningerne dækkes og de forskellige Landbrugstyper mest muligt ligestilles; en varig og virksom Nedsættelse af Beskatningen paa fast Ejendom saavel i